

Peter Lagendijk

Onderzoekadvies en Beleidsontwikkeling

Leggeloo 38*7991 PZ Dwingeloo*tel.06-5141 8528*KvK 0803 1294 *Lagendijk/Leebeek Hld bv
*peter@peterlagendijk.eu *www.peterlagendijk.eu

Dwingeloo, 17 maart 2015

PARTYCENTRUM EUROPA

Verslaafd aan Verzorgingsstaat

Snel na de Tweede Wereldoorlog deed de verzorgingsstaat zijn entree. Lord William Beveridge kan als grondlegger worden beschouwd. Oogmerken waren niet in de laatste plaats het op afstand houden van fascisme en communisme. In Nederland worden minister-presidenten Drees en Den Uyl als vormgevers beschouwd.

Zeker na WO II heerste er armoede en het creëren van een welvaartsstaat voor iedereen werd als een groot goed beschouwd. Dat is zeker gelukt. De welvaart is met een factor vier, zo las ik ergens, sinds 1945 toegenomen. Brede groepen leiden een bestaan zoals hun voorouders nooit hebben meegemaakt. Bovendien is er voor een ieder gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting, oudedagsvoorziening. Mensen die over de rand dreigen te glijden worden opgevangen met werkloosheidsuitkeringen, bijstand, sociale assistentie.

Alle goed dingen hebben echter een keerzijde. Het kan uit de hand lopen doordat brede groepen de verzorging als een recht zijn gaan beschouwen en steeds meer willen. Het is allemaal vanzelfsprekend geworden. Een kik en het is er.

Dat de bomen niet tot in de hemel groeien is de laatste jaren, vanaf 2008, zeer gebleken. Een bankencrisis, ten gevolge van onverantwoord gedrag, bracht aan het licht dat een sociaal stelsel kwetsbaar is. Het sociaal stelsel wankelt. Er is in kosten gesneden, de ene overheid schuift af op de ander, de bevolking wordt verzocht zelf voor hun behoeftige naasten te zorgen.

Kan het wel goed komen met een bevolking die ook nog eens van vakantie tot vakantie leeft. Met werkweken die zo kort zijn waardoor arbeidskosten, ook door sociale lasten, zo hoog oplopen dat zelfs de middengroepen aangewezen zijn op bouwmarkten en een schaduw economie.

En wat nu? Wil de bevolking wel aanpassingen aan de verzorgingsstaat en de uit de hand

gelopen arbeidsrechten. Ik hoor van geen enkele politieke partij dat er eens wat langer gewerkt mag worden. Zijn we meteen van de werkstress af omdat er nu, zeker in de vrije sector, gepeesd moet worden.

ik heb het over Europa dus zeker ook Frankrijk dat eigenlijk in individuele rijkdom ver boven zijn stand leeft. Ik begrijp de Franse regering wel. Natuurlijk moet in Frankrijk de pensioenleeftijd omhoog en op de sociale lasten beknipt. Fransen zijn echter mensen die wel zeer duidelijk aangeven in dit opzicht geen veranderingen te willen. Men gooit het bijtje er bij neer en gaat staken. En kan het schelen dat je een bedrijf, haven of collectieve voorziening, stuk staakt? Het antwoord is nee. Illustratief is de staking van Franse piloten waardoor AirFrance een week uit de lucht bleef. Frankrijk heeft enkele grote vakbonden met een communistische inslag. Daar leven ideeën met als doel een sociale omwenteling.

Het wankende Europa wordt op de proef gesteld door Griekenland waar het een staatsstreven is de festiviteiten te hervatten.

Er zijn weinigen die de knuppel in het hoenderhok durven te gooien. Er zal geen meerderheid zijn voor een daadwerkelijk streven naar een maatschappij zonder uitwassen van de verzorgingsstaat. Velen zijn verslaafd aan de dolgedreven faciliteiten. Afkicken zal niet meevallen. Het is zelfs de vraag of het gaat lukken.

Het is prima als de consument meer gaat besteden. Daarnaast echter maatregelen om de mouwen uit de armen te steken en daar vrije tijd aan op te offeren. Werken (en leren) moet weer leuk worden en geen onderbreking van de vrije tijd. Alleen dan kan het oude continent overleven in een wereld waar elders harder wordt gewerkt met minder zekerheden.

© Peter Legendijk 2015

Lid van: [Koninklijke Vereniging voor de Staathuishoudkunde](#), [Nederlandse Vereniging voor Demografie](#),
[Nederlandse Vereniging Van Journalisten](#)